

Artikel 40 van verordening (EEG) nr. 2392/89 van de Raad van 24 juli 1989 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de omschrijving en de aanbestedingsvorm van wijn en druivemost, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3897/91 van de Raad van 16 december 1991, moet aldus worden uitgelegd, dat het zich niet verzet tegen het gebruik van een merk dat een geografische vermelding omvat en voor de verkoop van wijn bedoeld is, dat ten onrechte de indruk zou kunnen doen ontstaan dat deze geografische vermelding beschermd is, behalve wanneer er een reëel gevaar bestaat dat het gebruik van een dergelijk merk de betrokken consumenten misleidt en bijgevolg hun koopgedrag beïnvloedt. Het staat aan de nationale rechter te beoordelen of dit het geval is.

(¹) PB C 108 van 7.4.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 oktober 2002

in zaak C-82/01 P: Aéroports de Paris tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Hogere voorziening — Mededinging — Luchtvervoer — Luchthavenbeheer — Misbruik van machtspositie — Discriminerende vergoedingen”)

(2002/C 323/25)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-82/01 P, Aéroports de Paris (advocaat: H. Calvet), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 12 december 2000, Aéroports de Paris/Commissie (T-128/98, Jurispr. blz. II-3929), en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: L. Pignataro, bijgestaan door B. Geneste) en Alpha Flight Services SAS (advocaten: L. Marville en A. Denants), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: J. Mischo, griffier: R. Grass, op 24 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wijst de hogere voorziening af.
- 2) Verwijst Aéroports de Paris in de kosten.

(¹) PB C 118 van 21.4.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 oktober 2002

in zaak C-99/01 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Gottfried Linhart en Hans Biffl (¹)

(„Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 30 en 36 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 30 EG) — Richtlijn 76/768/EEG betreffende cosmetische producten — Richtlijn 84/450/EEG betreffende misleidende reclame — Nationale wettelijke regeling houdende beperkingen op gebied van reclame”)

(2002/C 323/26)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-99/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in de aldaar dienende strafzaken tegen Gottfried Linhart en Hans Biffl, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30 en 36 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 30 EG) alsmede van richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten (PB L 262, blz. 169), zoals gewijzigd bij richtlijn 93/35/EEG van de Raad van 14 juni 1993 (PB L 151, blz. 32), en richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame (PB L 250, blz. 17), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 24 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 6, lid 3, van richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten, zoals gewijzigd bij richtlijn 93/35/EEG van de Raad van 14 juni 1993, verzet zich tegen de regeling van een lidstaat op grond waarvan het bij het in het verkeer brengen van cosmetische producten verboden is naar medische rapporten te verwijzen — met name door het gebruik van de vermelding „dermatologisch getest” — indien die verwijzing geen gegevens over het voorwerp en de conclusie van die rapporten bevat.